

ни загълчале и завикале: „Така и ние сами можеме да го закръпиме! Това не е чудно нѣщо!“ Но оние, които били малко по умнички, разбрале що иска да каже съ това Колумбъ, и замълчѣле. А други завистници, различни капетане, различни адмирале и подкралѣйове, захванале да го клопатъ, да го предумватъ и да го оклъветяватъ. Наклъветиле го предъ кралтъ и предъ кралицата, и довѣле работата до това, щото той билъ закованъ въ вериги и затворенъ въ темницата. Тие вериги били турени и въ гробтъ му, защото такава била волята на самиятъ Колумбъ. Послѣ смъртта му, другъ единъ мореходецъ, Магеланъ, намислилъ да обиколи земята. Магеланъ намислилъ да върви по тоя същи пѣтъ, по който вървѣлъ и Колумбъ, да премине презъ Америка и да върви още по-нататакъ, па да види дѣ ще да излѣзе. И наистина, той вървѣлъ цѣла година напредъ и напредъ. А какво са случило отъ неговото пътувание? Когато захванала да са свършва годината, то Магеланъ, безъ да са върща назадъ, си дошалъ пакъ на онова мѣсто, отъ дѣто билъ излѣзалъ. Съ една дума, Магеланъ направилъ онова, щото направи и моята муха, когато лезеше по лебеницата. Послѣ това, никой вече не можалъ да каже, че земята не е околчеста. Отъ онова време сѣки, който знае колко-годе да чете, разбира вече тие нѣща, и не препира са.

Скоро послѣ Колумба са появилъ на свѣтътъ и другъ единъ много ученъ човѣкъ, нѣмецъ или полякъ,